

رسول مظفری قائم مقام کارخانه بافه سیم گلستان:

توسعه متوازن شهر با استفاده از برنامه ریزی و مدیریت آینده محور میسر است

در دنیای پیشرفته امروز توسعه متوازن جوامع شهری نیاز به برنامه ریزی و استفاده از همه ظرفیت‌های فکری، معنوی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، مذهبی و ... دارد. در این راهبرد نگاه‌های قومیتی و سیاسی جایگاهی ندارند و مدیران شهری نه تنها در کنار هم بلکه با حمایت از یکدیگر (علی‌رغم داشتن تفکرات مستقل و مخالف با سایرین) در راستای توسعه متوازن شهر تلاشی وافر دارند. متأسفانه در سال‌های اخیر نگاه‌های قومیتی و سیاسی در شهرستان باعث شده تا ضرباهنگ پیشرفت شهر به کندی نواخته و شنیده شود تا جایی که حتی برای تکمیل پروژه‌های شهرستانی نظیر پل و ساختمان و جاده و ... باید دست به دامان نهادهای بالا دست شد تا شاید گرهی از انبوه مشکلات شهر بگشایند.

به گزارش خبرنگاران گروه اقتصاد گزارش خبر، در دنیای پیشرفته امروز توسعه متوازن جوامع شهری نیاز به برنامه ریزی و استفاده از همه ظرفیت‌های فکری، معنوی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، مذهبی و ... دارد.

در این راهبرد نگاه‌های قومیتی و سیاسی جایگاهی ندارند و مدیران شهری نه تنها در کنار هم بلکه با حمایت از یکدیگر (علی‌رغم داشتن تفکرات مستقل و مخالف با سایرین) در راستای توسعه متوازن شهر تلاشی وافر دارند. متأسفانه در سال‌های اخیر نگاه‌های قومیتی و سیاسی در شهرستان باعث شده تا ضرباهنگ پیشرفت شهر به کندی نواخته و شنیده شود تا جایی که حتی برای تکمیل پروژه‌های شهرستانی نظیر پل و ساختمان و جاده و ... باید دست به دامان نهادهای بالا دست شد تا شاید گرهی از انبوه مشکلات شهر بگشایند.

در صورتی که شهرستان علی‌آباد کتول دارای ظرفیت‌های متعدد در حوزه‌های کشاورزی، دامپروری، آبخیزداری، گردشگری، ورزشی، غذایی و ... دارد که هر کدام از آنها به تنهایی ظرفیت ایجاد اشتغال برای تمام بیکاران را دارا هستند.

با این وجود باید اذعان داشت جایگاه شهر، رضایت شهروندان و سرانه درآمدی آن در استان و کشور جایگاه واقعی آن نیست و در حوزه مدیریت شهری نیازمند یک باز تعریف و ساختار شکنی نوین هستیم. به همین منظور و در راستای بررسی ابعاد توسعه متوازن در شهر با رسول مظفری کار آفرین نمونه و قائم مقام شرکت بافه سیم گلستان به گفتگو نشستیم.

در توسعه متوازن شهر، کدام عامل از همه مهم تر است؟

بی تردید استفاده از همه ظرفیت‌های شهر، مهم ترین عامل توسعه متوازن شهر و رسیدن به درآمد پایدار است. اما نکته مهم استفاده از مشاوران قوی در حوزه‌های مختلف است. مشاورانی که فارغ از دغدغه‌های سیاسی و قومیتی ابعاد حوزه‌های مختلف شهر را در نظر می‌گیرند و با ارائه برنامه‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت، دورنمای توسعه شهرستان را ترسیم می‌کنند. متأسفانه در حال حاضر اوضاع مشاوران مدیران شهر به شدت آشفته است و نه تنها از مشاوران بیرونی استفاده نمی‌شود، بلکه مشاوران داخلی انتخاب شده هم به هیچ عنوان با فعالیت‌های حوزه ای که از آنها مشاوره خواسته می‌شود، همخوانی و سنخیت ندارند.

مهمترین و جدی ترین ظرفیت شهر ار دیدگاه شما کدام است؟

شهر دارای ظرفیت‌های متعددی است که هر کدام از آنها از دیگری مهم تر و برجسته تر است. کشاورزی، دامپروری، پرورش ماکیان و آریزیان، عسل، کرم ابریشم، قارچ، زعفران، ماهیان خاویاری، گردشگری، تنوع غذایی اقوام، موسیقی منحصر به فرد، پوشش اقوام، سد، رودخانه، جنگل، فاصله کوتاه بیلاقات با شهر، و ...

شما در کمتر نقطه ای از کشور این همه ظرفیت را یکجا می‌یابید. اینکه کدام ظرفیت بر دیگری ارجحیت دارد بستگی به تلاش، ظرفیت سازی، معرفی و توسعه آن حوزه توسط متولیانش دارد. اگر متولیان حوزه عسل از متولیان حوزه ماهیان خاویاری بهتر عمل کنند، این حوزه اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. در مجموع باید اذعان کرد، شهر سرشاز ظرفیت‌های مختلف است که برای ساماندهی آنها تنها باید به سراغ مدیران و برنامه ریزان آینده محور و مستقل رفت.

جایگاه صنعت را در توسعه شهر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بسیاری بر این باورند که صنعت همان کارخانه است و در جوامعی که زیربنای اقتصاد کشاورزی و دامپروری است، توسعه صنعت جایگاهی ندارد! در صورتی که تعریف مهم برای صنعت: به مجموعه تمام یگان‌هایی که در تولید، توزیع یا مصرف یک فراورده یا یک دسته از فراورده‌های مشابه فعالیت می‌کنند، «صنعت» گفته می‌شود. حال ممکن است این فراورده فرهنگی باشد نظیر یک کتاب و یا ممکن است الکتریکی باشد نظیر یک رایانه.

آنچه که در توسعه صنعت مهم است حرکت در مسیری است که علاوه بر تولید محصول با کیفیت، سایر صنایع نیز حمایت شوند و در توسعه آنها تاثیرگذار باشد. یکی از این راهبردها توسعه صنایع تبدیلی در مناطق کشاورزی و دامپروری است. به عنوان مثال عسل این منطقه نه تنها یک محصول غذایی است بلکه دارای خواص درمانی نیز هست و در زمره یکی از عسل‌های خوب کشور قرار دارد. اما بدون برند سازی در قوطی‌های پلاستیکی در خیاطی و رنگ فروشی و مغازه تعویض روغن بدون هیچ نام و نشانی به فروش می‌رسد!

در صورتی در شهرهای دیگر برای برداشت نوعی سبزی کوهی، جشنواره بر گزار می‌کنند، در این شهر تلاشی برای برند سازی عسل نمودار صورت نمی‌گیرد. در واقع نبود مشاور در حوزه عسل، باعث شده تا زنبور دار از علم روز و تجارت نوین محروم بماند و به همان شیوه سنتی ۵۰ سال قبل محصول کند و در قوطی پلاستیکی با در زرد به فروش برساند!

سخن پایانی

شهر و امکانات آن امانتی است در دست ما که باید آن را چند صباح دیگر به آیندگان و فرزندان مان تحویل دهیم. اگر این نگاه در بزرگان، ریش سفیدان، مدیران و مسئولان و در یک کلام اهالی دانش و فرهنگ منطقه وجود داشته باشد که باید برای توسعه شهر از علم روز استفاده کرد، توسعه در شهر اتفاق خواهد افتاد. اما این نکته را نیز باید بپذیریم توسعه در شهر با سخنرانی و همایش و ساخت کلیپ و نصب بنر و تبریک به این و آن حاصل نمی‌شود. برای توسعه شهر باید از متفکران و مشاوران حوزه‌های مختلف یاری طلبید. باید قید بسیاری از تعلقات و وابستگی‌ها را زد و آینده نگر اندیشید. علت اینکه یک نفر می‌تواند در استان دو هتل بسازد ولی مجموعه گردشگری فرهنگی با ۳۰۰۰ عضو با ۳۰ درصد پیشرفت فیزیکی، تکمیل نمی‌شود چیست؟ چرا در طول این سال‌ها عقب نشینی شهر صورت نگرفت؟ چرا تکمیل برخی پروژه‌های شهرستان گاه‌ب‌گاه بیش از بیست سال طول

می‌کشد؟ آسیب شناسی شهرستان، باز تعریف ظرفیت ها و به کارگیری مشاوران کارکشته، قوی و مستقل چاره توسعه متوازن شهر است. فرصت را از دست ندهیم.